

יִוְכַבֵּס הָאֶסֶף אֶת־אֶפֶר הַפָּרָה
אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֵב וְהִיָּתְה
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם
לְחַקֵּת עוֹלָם: יֵא הַנִּגְעַ בְּמַת
לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שְׁבַעַת יָמִים:
יב הוּא יִתְחַטֵּא־בּוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר וְאִם־לֹא
יִתְחַטֵּא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר: יג כָּל־הַנִּגְעַ בְּמַת
בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא
יִתְחַטֵּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טָמֵא
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי
נָדָה לֹא־זָרַק עָלָיו טָמֵא יְהִיָּה עוֹד
טָמֵאֲתוּ בּוֹ: יד זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם
כִּי־יָמוּת בְּאֶהֱל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֶהֱל
וְכָל־אֲשֶׁר בְּאֶהֱל יִטָּמֵא שְׁבַעַת יָמִים:
טו וְכָל כְּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אִין־צְמִיד
פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא: טז וְכָל
אֲשֶׁר־יָנַע עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּחִלְל־חֶרֶב
אוּ בְּמַת אוּ־בַעֲצָם אָדָם אוּ בְּקִבֹר
יִטָּמֵא שְׁבַעַת יָמִים: יז וְלִקְחוּ לַטָּמֵא
מִעֵפֶר שְׂרָפַת הַחֹטְאֹת וְנָתַן עָלָיו
מִיַּם חַיִּים אֶל־כָּלִי:

וכבס האסף את אפר הפרה את
בגדיו וטמא עד הערב והיתה
לבני ישראל ולגר הגר בתוכם
לחקת עולם במת לכל
נפש אדם וטמא שבעת ימים הוא
יתחטא בו ביום השלישי וביום
השביעי יטהר ואם לא יתחטא
ביום השלישי וביום השביעי לא
יטהר כל הנגע במת בנפש
האדם אשר ימות ולא יתחטא
את משכן יהוה טמא ונכרתה
הנפש ההוא מישראל כי מי נדה
לא זרק עליו טמא יהיה עוד
טמאתו בו זאת התורה אדם כי
ימות באהל כל הבא אל האהל
וכל אשר באהל יטמא שבעת
ימים וכל כלי פתוח אשר אין
צמיד פתיל עליו טמא הוא וכל
אשר ינע על פני השדה בחלל
חרב או במת או בעצם אדם או
בקבר יטמא שבעת ימים ולקחו
לטמא מעפר שרפת החטאת
ונתן עליו מים חיים אל כלי

